

Σωτήρος αἱ περιεχόμεναι εἰς τὰ ἱερὰ βιβλία, τὰ προσδιορισμένα νὰ φωτίζωσι καὶ νὰ ὀδηγώσιν ἡμᾶς, συντρέχουσιν εἰς καθιέρωσιν τῶν ἀναλλοιώτων νόμων τῆς ἠθικῆς τοὺς ὁποίους δὲν δυνάμεθα νὰ παραβώμεν ἀτιμωρητί. Πρέπει λοιπὸν, φιλτάτη μου κόρη, νὰ μελετήσῃς καλῶς τὰς ἐντολάς ταύτας, ὅπως ρυθμίσῃς κατ' αὐτάς τὰς ἰδέας, τοὺς λόγους καὶ τὰς πράξεις σου.

Η ΝΕΑ ΑΜΕΡΙΚΗ.

(Συνέχεια. Ἰδε φυλλάδ. 511.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Ἴνδοι τῶν Λιθαδίων.

Μεγάλου συμβουλίου συγκροτηθέντος πλησίον τοῦ φρουρίου Ἐλλσουόρθ εἰς τὸ ὑπαιθρον, ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῶν ἐντοπίων πολεμικῶν φυλῶν νὰ ὑπερσπίσωσι διὰ τῶν ὄπλων τὰς πεδιάδας ἐναντίον τῶν εἰσβολῶν τῶν Λευκῶν· ὁ πόλεμος ἄρα ἐκηρύχθη. Οἱ Λευκοὶ, ὀδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ ἐν Οὐασιγκτῶνι πάπου τῶν θέλουσιν εὖρει τὸν δρόμον τοῦ Smoky-Hill Fort, προστατευόμενον καὶ φρουρούμενον ὑπὸ τῶν Ἐρυθροδέρμων τῆς ἄρκτου καὶ μεσημβρίας, τῶν τρομερῶν Κιόβες, τῶν ὠκυπόδων Ἀπαχῶν καὶ τῶν ἐπιτηδείων Κομαγγῶν ἐρχομένων εἰς βοήθειαν τῶν συμμάχων αὐτῶν Cheyennes καὶ Ἀρσπόες.

Βεβαιούσιν δὲ καὶ ἐπὶ ἀναλαβάνουσιν ἰσχυρίζονται οἱ Ἴνδοι, ὅτι ἠπάτησεν αὐτοὺς ὁ λευκὸς ἄνθρωπος· ποτὲ Ἐρυθρόδερμος δὲν ἔχει ἄδικον, καὶ ἡ πεποίθησις τῶν αὐτῶν εἶναι ἡ μόνη παραμυθία τῆς ὑπερηφανείας τῶν. Ἰδοὺ δὲ πῶς συνέβησαν τὰ πράγματα. Ταγματάρχης τις Οὐίγκκομπ τὸνομα ὑπῆγε τὸ ἔαρ τοῦ 1866 ἔτος πρὸς τοὺς ἀγρίους, διένειμε κατὰ τὴν τάξιν σκεπάσματα, ὄπλα καὶ ρακίον, καὶ ἔλαβε παρ' αὐτῶν ὑπόσχεσιν ὅτι δὲν ἠθελον βλάπτει καθ' ὁδὸν οὔτε τοὺς μετανάστας, οὔτε τοὺς ἐμπόρους, οὔτε τοὺς ἀποίκους. Ὁ Οὐίγκκομπ οὗτος ἦτο ἐκ τῶν ἀμερικανῶν ἀξιωματικῶν, τῶν ἀφιερουμένων εἰς τὴν μετὰ τῶν Ἰνδῶν διπλωματικὴν ὑπηρεσίαν, εὐεργετικὴν ἅμα δὲ καὶ ὠφέλιμον. Ὑποθέτομεν δὲ ὅτι θὰ ἐβεβαίωσεν αὐτοὺς, ὅτι ὁ ἐν Οὐασιγκτῶνι πάπος δὲν εἶχε σκοπὸν ν' ἀρπάσῃ τὰ κυνήγια τῶν φηντάσθητε ὁμως ὅπως ἠπόρησαν μαθόντες εὐθὺς μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του, ὅτι οἱ ὠχροπρόσωποι ἤτοιμάζοντο ν' ἀνοίξωσι νέον δρόμον διὰ τοῦ Smoky-Hill Fort. Ἡ εἰδησις ἐθεωρήθη ὑπὸ τοῦ Καταστικτοῦ Κυνοῦ, τοῦ Μαύρου Ἰέρακος καὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ῥίνος παράδοξος, διότι πῶς νὰ ἐπιβουλεύωσιν αὐτοὺς καθ' ἣν ὥρην ἐσπεύδον μετὰ σπουδῆς εἰς τὰς σκηνὰς τῶν,

Εἰς μάτην ἐβρέθη πολλάκις εἰς αὐτοὺς, ὅτι κατὰ τοὺς νόμους τοῦ ἀγγλικοῦ πολιτισμοῦ, οἱ δρόμοι πάντες ἦσαν ἐλεύθεροι, καὶ ὅτι καὶ λευκοὶ καὶ ἐρυθροὶ θὰ ὠφεληθῶσιν ἐξ ἴσου ἀπὸ τῆς νέας λεωφόρου ἢ τις θὰ φέρῃ εἰς τὴν λίμνην Σαλέ· οὔτε ν' ἀκούσωσιν συγκατανεύουσι, διότι εἶναι βέβαιον ὅτι οἱ δρόμοι καθ' ὧν διαμαρτύρονται, θὰ καταστρέψωσιν εὐθὺς ἕσπερον τὴν τροφὴν τῶν ἀγρίων, τοὺς βουβάλους διὸ καὶ ἔχουσι δίκαιον καθ' ὅσον δὲν θέλουσι νὰ παραιτήσωσιν τὸν νομάδα βίον· ἀλλὰ καὶ οἱ λευκοὶ ἔχουσι δίκαιον ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ τὸ ὅποιον ἀποκρούουσιν οἱ ἄγριοι. Ἡ Ῥωμαϊκὴ Ῥίς, Μαῦρος Ἰέραξ καὶ ὁ Κατάστικτος Κύων, ἀρκετὰ πολλοὶ, δὲν σαγηνεύονται, ὡς λέγουσιν, ὑπὸ τῶν λόγων τῶν παιδίων. Κατὰ τὴν ἰδέαν αὐτῶν ἡ μεταξὺ Ἀγίου Λοδοβίκου καὶ Νεουβοράκου ὁδὸς δὲν εἶναι ἀνοικτὴ διότι ἂν ἦτο ἀνοικτὴ θὰ ἐπέτρεπεν εἰς μὲν τὸ Μαῦρον Ἰέρακα νὰ κυνηγῇ εἰς τὰ πεδία τοῦ Ὄτο· εἰς δὲ τὸν Κατάστικτον Κύνα νὰ κτίζῃ τὴν καλύβην του εἰς τοὺς δρόμους τῆς Ἰνδιανουπόλεως, καὶ εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν Ῥίνα νὰ φρονεῖ τὰ πρόβατα καὶ τὰς δαμάλεις, αἵτινες διεδέχθησαν τοὺς βουβάλους καὶ τοὺς ἰππελάφους. Ἀφοῦ λοιπὸν ταῦτα δὲν ἐπιτρέπονται, πῶς τολμῶσι νὰ διίσχυρίζωνται ὅτι δρόμος εἶναι καὶ εἰς αὐτοὺς ἀνοικτός; Οἱ Ἴνδοι ἐννοοῦσιν ὅσον καὶ οἱ ὠχροπρόσωποι ὅτι οἱ νόμοι αὐτῶν δὲν εἶναι καὶ ἡμέτεροι, καὶ ὅτι αἱ ἐλευθερίαι τῶν λευκῶν διαφέρουσι κατὰ πολλὰ τῶν ἐλευθεριῶν τῶν μαύρων. Ἐὰν ὑπῆρχε παρ' αὐτοῖς συνήθεια τῶν οἰκοσήμεων θὰ ἔγραφον ἴσως ἐπ' αὐτῶν· «ἡ θήρα διὰ τοὺς θηρευτάς,» ὡς λέγουσι καὶ οἱ ἱρλανδοὶ· «ἡ ἱρλανδία διὰ τοὺς ἱρλανδοὺς.»

Ἄλλ' ὁ Κατάστικτος Κύων καὶ ἡ Ῥωμαϊκὴ Ῥίς ἐπιμένουσι λέγοντες ὅτι τὰ καλῆτερα κυνήγια ἃ τινα ἀπελείφθησαν εἰς τοὺς Ἰνδοὺς, εἶναι τὰ μεταξὺ τοῦ Smoky-Hill Fort καὶ τῆς πέριξ χώρας, ἀπεράντου φάραγγος ξηρᾶς καὶ ἀμμώδους, μῆκος ἐχούσης πλέον τῶν ἑκατὸν μιλίων κατὰ τοὺς πρόποδας τοῦ βουνοῦ· ὀνομάζεται δὲ οὕτω ἕνεκα τῆς πλανωμένης ἐπ' αὐτῆς ὀμίχλης. Οἱ βουβάλοι μεταβαίνουσιν ἐκεῖ ζητοῦντες χόρτον τὸν ὁποῖον ὑπεραγαπῶσιν· ἐὰν δὲ ἀποδιωχθῶσιν αἱ καλύβαι τῶν Ἰνδῶν δὲν θὰ ἔχωσιν τροφὴν ἐφ' ὅλον τὸν χειμῶνα, ἀλλὰ καὶ ἀποδιωκόμενοι ποῦ νὰ καταφύγωσιν; Πρὸς μὲν μεσημβρίαν εἶναι ὁ δρόμος τῆς Ἀρκανσᾶς ὁ φέρων ἀπὸ Ἀγ. Λοδοβίκου πρὸς τὴν Santa-Ἐέ, πρὸς δὲ καὶ ἄρκτον εἶναι ὁ τῆς Πλάττας, ὁ ἀπὸ Ὀμάχης εἰς Σαλέ. Ἐπειδὴ δὲ τὰ θηρία ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα δὲν μένουσι ποτὲ εἰς τὰς ὁδοὺς δι' ὧν διέρχονται οἱ ὠχροπρόσωποι, νέα λεωφόρος κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα θέλει λιμοκτονῆσαι τὸν Ἰνδόν. Καὶ ἡ μὲν ἰπέλαφος καὶ ὁ αἰγαγρος ἠμποροῦσι νὰ ριψοκινδυνήσωσι μέχρι τῶν

πλησιοχώρων τῶν ἐμπορίων καὶ τῶν ἀποίκων· ἀλλ' ὁ βούβαλος ἀγριώτερος, τολμηρότερος καὶ φρονιμώτερος δὲν πλησιάζει. *Ἄνθρωπο ἄσπρο ἔλθει, βουβάλι φεύγει, ἰδοὺ ἡ ἀκαταμάχητος τοῦ Ἰνδοῦ λογική. Βουβάλι φεύγει, Σκουὼ καὶ Παπούζες πεθαίνουν.* Ἄρα θεωροῦσιν ἀναμφισβήτητον τὸ δικαίωμα αὐτῶν κατὰ τῆς εἰσβολῆς τῶν λευκῶν εἰς τὰ μέρη ὅπου θηρεύουσιν.

Ἀλλὰ καὶ ἕτερός τις λόγος προσέθετο νέαν περιπλοκὴν. Μεταξὺ τῶν κατοίκων τῶν ἀνατολικῶν καὶ τῶν δυτικῶν ἐπαρχιῶν, δηλαδὴ τῶν πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Μισισήπη καὶ τῶν πρὸς δυσμὰς τοῦ μεγάλου ποταμοῦ, ὑπάρχει διαίρεσις ὡς πρὸς τὸν τρόπον μεθ' οὗ πρέπει νὰ φέρωνται πρὸς τοὺς Ἰνδοὺς· οἱ μὲν ἀξιούσι τρόπον διπλωματικὸν καὶ ἡπιον, οἱ δὲ πολύκαννον καὶ ξίφος. Εἰς μὲν Βόστον οὐδεὶς πιστεύει ὅτι οἱ Ἰνδοὶ κακοποιοῦσιν, εἰς δὲ Δέμβερ, οὐδεὶς παραδέχεται ὅτι Ἰνδὸς ἠμπορεῖ νὰ φανῆ τίμιος. Ἐκάστη δὲ τῶν μερίδων τούτων κατακρίνει τὴν ἄλλην ὡς ἐμπαθὴ καὶ ἀπερίσκεπτον. Οἱ κάτοικοι τῆς Μασσασούετης βλέπουσι τοὺς Ἐρυθροδέρμους ὑπὸ ῥωμαντικὴν ἐποψίν, ὡς ἀντιπροσώπους φυλῶν καὶ ἔθνων ἀγαπητῶν εἰς τὰς τέχνας καὶ τὴν ποίησιν, οἱ τινες δὲν θέλουσιν ἀργῆσαι νὰ ἐξαφανισθῶσι καὶ νὰ κατοικήσωσιν εἰς τὸ βασιλείον τῶν ἀνείρων. Εἰς δὲ Κολοράδον ὁ Ἰνδὸς θεωρεῖται ὑπὸ πεζὴν ὄλως ἐποψίν, θεωρεῖται ὡς κλέπτης, ἐπαίτης, δολοφόνος, ἀρπάσας ἰσως λευκὰς γυναῖκας καὶ ἀποσκυθίσας λευκοὺς ἀνδρας. Εἰς μὲν Μασσασούετην, εἰς τὴν Νῆσον τῶν Ρόδων καὶ τὴν Νέαν Ἀμφίρ, πάντες σχεδὸν ἐξεπόνησαν ὦδὴν, μῦθον ἢ διήγημα περὶ τῶν Ἰνδῶν· εἰς δὲ Κολοράδον, Νέαν Μεξικὴν καὶ Καλλιφορνίαν, πάντες σχεδὸν λέγουσιν ὅτι ἐφόνευσαν συγγενῆ ἢ ἤρπασαν συγγένισάν των. Καὶ ἐντεῦθεν προέρχεται ἡ ὄλως ἀντικειμένη πολιτικὴ τῶν δύο μερίδων.

Τὸ τελευταῖον ἔτος ἡ ἐπαρχία τῆς Κολοράδο κατέφερε τρομερὰν καὶ ἀπροσδόκητον πληγὴν εἰς τοὺς ἐχθρούς της· τάγμα ἐφίππων ἐθελοντῶν, διοικούμενον ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου Σέβιγκτον, ἐπέπεσε κατὰ διαταγὴν τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τὴν στρατόπεδον τῶν Cheyennes ἐν Sand-Creek ἐν ᾧ εὗρισκοντο χίλιοι Ἰνδοὶ ὑπὸ τὸν *Λευκὸν Ἀγᾶγγρον*, γέροντα πολεμιστὴν μεγίστης ἀπολαύοντα φήμης, καὶ κατεκερύνωσαν μανιωδῶς τοὺς Ἰνδοὺς φονεύσαντες ἀνδρας, γυναῖκας καὶ παιδιά. Ὁ δὲ γέρων ἀρχηγὸς ἔπεσεν ὡς ἦρωα ἐπικοῦ ποιήματος, διότι πεισθεὶς ὅτι ἡ ἄμυνα ἀπέβη ἐπὶ τέλους περιττὴ καὶ ὅτι ἀδύνατος ἦτο ἡ φυγὴ, ἀνέβη εἰς λοφίσκον καὶ ἀνοίξας τὸ στήθος ἐφώνησε πρὸς τοὺς ὠχροπροσώπους· «Κτυπάτε!» Καὶ ἀμέσως ἔπεσε τρυπηθεὶς ὑπὸ σφαιρῶν εἴκοσι. Μέγας ἀριθμὸς Ἰνδῶν ἐφονεύθησαν περὶ αὐτὸν, νέοι, γέροντες, ἀνδρες, γυναῖκες, πυλε-

μισταὶ βαθυτάτας ἔχοντες ῥυτίδας καὶ βρέφη γοερῶς κλαίοντα. Ἐκ δὲ τῶν ἐθελοντῶν ἀπέθανον δεκαεὶ ἔνῳ οἱ σύντροφοι αὐτῶν ἐπανήλθον εἰς Δέμβερ πεπεισμένοι ὅτι ἀπέκτησαν κλέος αἰώνιον. Ἐνῳ δὲ εἰς τὴν Νέαν Ἀγγλίαν ἡ μάχη αὕτη στιγματίζεται διὰ τὸ ὄνοματος «Σφαγὴ Ἰνδῶν», εἰς τὰς πεδιάδας καὶ τὰ περὶ τὰ μεταλεῖα πόλεις ἐξυμνεῖται ὡς Μεγίστη Μάχη. Αἱ περὶ ταύτης γνώμαι διδουσι τὴν ἰδέαν ἵνα εἶναι ἕκαστος. Εἰς μὲν Βόστον ὁ ἐγκρίνων τὴν μάχην ταύτην θεωρεῖται ὡς ἄλλος ἄγριος, εἰς δὲ Δέμβερ ὁ κατακρίνων αὐτὴν τρέχει τὸν κίνδυνον νὰ φονευθῆ. Περιττὸν δὲ νὰ προσθέσω ὅτι πρὸς δυσμὰς τοῦ Μισισήπη οὔτε ἓνα ἄνθρωπον ἀπήντησα μὴ διασχυρίζομενον ὅτι ἡ περὶ Sand-Creek μάχη ὑπῆρξε τρομερὰ μὲν, δικαία ὅμως, ἢ τις ἔπρεπε νὰ ἀνανεοῦτο δις κατ' ἔτος μέχρι τοῦ ἐντελοῦς ὀλέθρου τῶν Ἰνδῶν.

Οἱ κάτοικοι τῆς Ἀνατολῆς βεβαιοῦσιν ὅτι, ὅτε ἡ Σέβιγκτων προσέβαλε τὸ στρατόπεδον τῶν Ἰνδῶν οὗτοι ἦσαν ἐν εἰρήνῃ μετὰ τῶν λευκῶν, καὶ ὅτι ἡ μερικανικὴ σημαία ἐκυματίζετο ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ *Λευκοῦ Ἀγᾶγγρου*· ἀλλ' ὁ Σέβιγκτων ἀξιοὶ τὰ ἐναντία. Κατ' αὐτὸν τὸ στρατόπεδον τῶν Cheyennes ἐχρησίμευεν ὡς καταρύγιον συμμορίας ἀποκεκρυγμένων δολοφόνων, οἱ τινες πρὸ τινῶν μηνῶν εἶχον πράξει πολλοὺς φόνους καὶ διαρπάσει πολλὰς οἰκίας. Ἀπεδείχθη δὲ τοῦτο, προσθέτουσιν οἱ φίλοι των· πρῶτον μὲν ἐκ τῆς συλλήψεως λευκῆς κόρης καὶ τριῶν νέων παιδιῶν, τὰ ὅποια ἀπέδωκαν δυνάμει λύτρων καὶ μετὰ πολλὰς διαπραγματεύσεις εἰς τοὺς λευκοὺς, δεύτερον δὲ ἐκ τῆς ἀρπαγῆς δύο λευκῶν γυναικῶν τὰς ὁποίας οὐδέποτε συγκατένευσαν ν' ἀποδώσωσι. Σωρὸς δακτυλίων, ταινιῶν, φωτογραφιῶν κακομῶν ἀπεσκυθισμένων κεφαλῶν εὗρέθη εἰς τὰς σκηνὰς τῶν Ἰνδῶν ὅτε ἐκυριεύθη τὸ στρατόπεδον αὐτῶν.

Ἡ ἀκόλουθος θηριώδης πράξις τῶν Ἰνδῶν τούτω ἐξήγειρεν, ὡς λέγεται, τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν εἰς Δέμβερ. Εἰς τινὰ ἐξοχὴν κατόκει μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν δύο αὐτοῦ τέκνων ἄνθρωπός τις καλούμενος Οὐγγέτ, τίμιος, ἀγαθὸς καὶ παρὰ πάντων τῶν γειτόνων ἀγαπώμενος. Εἰς τούτου τὴν ἐξοχὴν εἰσβαλόντες οἱ Ἐρυθρόδερμοι ἤρπασαν τὰ ποίμνια, ἔκαυσαν τὴν οἰκίαν, ἠτίμασαν τὴν γυναῖκα, ἔσφαξαν τὰ παιδιά καὶ ἐφόνευσαν αὐτὸν τὸν οἰκοδεσπότην· ἐν ἐνὶ λόγῳ πάντα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ἀπεσκυθίσθησαν, καὶ διεμελίσθησαν τὰ σώματα αὐτῶν. Τὰ πτώματα τῶν δυστυχῶν τούτων εὗρεθέντα μετὰ ταῦτα μετεκομίσθησαν εἰς Δέμβερ καὶ ἐξετέθησαν δημοσίᾳ, ὡς οἱ τραυματῆαι τῶν Παρισίων τὸ 1848 ἔτος, τὸ δὲ ἀπαίσιον θέαμα ἐξῆψε μέχρι μακρῆς τὸ φλογερὸν αἷμα τῶν κατοίκων τῆς Κολοράδο. Ὁ *Λευκὸς Ἀγᾶγγρος* ἐπλήρωσε διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸ αἷμα τοῦ ἀτυχοῦς Οὐγγέτ. Δύο κόμα

εὐρεθῆσαι ὑπὸ τῶν ἐθελοντῶν εἰς Sand-Creek, ἐξ ὧν ἡ μὲν μία ἀνήκεν εἰς λευκὸν καὶ ἦτο ἔτι σχεδὸν θερμὴ, ἡ δὲ εἰς λευκὴν, ἐφαίνοντο πρὸ μικροῦ ἀποσκυθισθεῖσαι.

Ὁ πόλεμος φέρει πόλεμον. Ὁ πόλεμος τοῦ παρελθόντος ἔτους θὰ γεννήσῃ νέους ἄλλους. Τὴν ὥραν μάλιστα ταύτην ὁ υἱὸς τοῦ Λευκοῦ Αἰγάγρου διατρέχει τὰς πεδιάδας καὶ ἐξεγείρει τὰς φυλάς ὅπως ἐκδικήσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἡ Ῥωμαϊκὴ Ῥίς, ὁ Μαῦρος Ἰέραξ, ὁ Μέγας Βούβαλος, ἡ Λόγγη καὶ τὸ Μικρὸν Σκέπασμα, ἀρχηγοὶ ἰσχυροὶ, μακαρίζουσιν ἐκυτοὺς ὅτι εὐρέθη περίστασις ἵνα κορέσωσι τὴν δίψαν αὐτῶν, δίψαν αἵματος, καὶ νὰ καθάρισωσι τὰς πεδιάδας καὶ τὰ λιβάδια ἀπὸ τῆς παρουσίας τῆς φυλῆς τῶν Λευκῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'.

Ἐρυθρόδερμοι.

Εἰς τὸν ἀναγνόντα τὰς μυθιστορίας τοῦ Φένιμορ Κούπερ καὶ τὰ ποιήματα τοῦ Λογγφελῶ, ὁ Ἰνδὸς περίσταται ὡς θεατρικόν τι ἢ ὡς φαντασιώδες πρόσωπον· τὸν βλέπει οὐχὶ ὡς πραγματικότητα, ἢ δύναμιν, ἢ ὅν ἀνθρώπινον ἐκ σαρκὸς καὶ ὀστέων, ἀλλ' ὡς τι ἰδανικόν, αἰθέριον, ὡς πρόσωπον ἀναγκαῖον εἰς τὸν γραφικὸν πίνακα, νῦν μὲν βεβαμμένον μὲ ὄχραν καὶ μίλτον καὶ ἀπερχόμενον εἰς τὴν μάχην, νῦν δὲ ἀκρωμένον τὴν βροντὴν τοῦ κεραυνοῦ εἰς τὰ νέφη, καὶ ἄλλοτε καθήμενον ὑπὸ τὸ δένδρον τοῦ συμβουλίου καὶ μετὰ ταῦτα γινόμενον ἄφαντον μετὰ τῆς σκιᾶς τῶν δρυῶν, ἢ ἀγρυπνοῦν παρὰ τὴν κοίτην τῆς νέας Μιννεάας, ἢ σείον τὴν μάχαιραν πρὸς ἀποσκυθισμόν, ἢ ὀρχούμενον τὸν πολεμικὸν χορόν. Εἶναι ὄνειρον μᾶλλον ἢ πρᾶγμα, τόσον αἱ ἐξεις ἡμῶν ἀντιμάχονται πρὸς τὰς τῶν Ἰνδῶν, τόσον εἶναι δύσκολον ἢ μᾶλλον ἀδύνατον ν' ἀποχωρήσωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς παιητικῆς ὀμίχλης καὶ τοῦ θεατρικοῦ καπνοῦ δι' ὧν περικαλύπτονται. Ταῦτα δὲ πάντα γινώσκουσι κάλλιον ἡμῶν οἱ πολῖται τῶν Ὁμοσπόνδων Ἐπαρχιῶν, διότι συγκοινωνοῦσιν, ἐμπορεύονται καὶ διατηροῦσι διαφόρους σχέσεις μετὰ τοῦ φυσικοῦ αὐτῶν ἐχθροῦ. Ἡ Ἀμερικανικὴ χώρα ἀνήκεν εἰς ἐκείνους, τοὺς Ἐρυθροδέρμους, καὶ τὸ δικαίωμα τοῦτο οὐδεὶς διαφιλονεκεῖ· ἔχουσι δὲ ἴδιον φρόνημα, δι' ὃ ὑπερέχουσι τῆς φυλῆς τῶν μαύρων· ἔχουσιν ἰδίαν παραδόσει, ἰδίαν βιομηχανίαν, ἰδίαν πολιτικὴν. Ὀλιγώτερον εὐλύγιστοι καὶ ὀλιγώτερον μαλακοὶ τῶν μαύρων, ἔχουσι περισσοτέρας ιδέας καὶ εἶναι πλέον ἐπίφοβοι.

Παρητηρήθη ὅτι ὡσάκις φυλὴ τις κατακτᾷ ξένην χώραν, εὐρίσκει πνεῦμα ἐγχώριον, πατροπαράδοτον, ἀνυπέβλητον, ἐπενεργοῦν καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς κατακτητάς· διότι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἄλλη δύναμις ἢ

λεκτρικὴ καὶ διπλῆ, δεχομένη καὶ ἀνταποδίδουσα τὴν ὥθησιν, διὸ καὶ ὁ ἀσθενὴς αὐτὸς, καὶ ἠττηθεὶς ἐπενεργεῖ ἐπὶ τὸν νικητὴν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀριθμὸς ἀποτελεῖ τὴν δύναμιν, ὡσάκις ἡ ἀνωτέρα φυλὴ ἐλαττοῦται κατὰ τοῦτο, αὐτὴ μὲν ἐξισοῦται μετὰ τῶν ἀντιπάλων τῆς, εἰ καὶ ἔχει πολὺ ἀξιολογώτερα φυσικὰ καὶ ἠθικὰ προτερήματα, ἡ δὲ κατωτέρα πράττει ὅ,τι καὶ ἡ Ῥώμη, ἡ τις κατέκτησε μὲν τὴν Ἑλλάδα, παρεδέχθη δὲ οὐ μόνον τὰς τέχνας, τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν θρησκείαν τῶν ἠττηθέντων, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν αὐτῶν τὴν πατρίδα. Μετὰ τρίτην γενεάν οἱ παρακολουθήσαντες εἰς τὸν Ἰστρογῶ ἐφάνησαν πλέον καὶ τῶν Κελτῶν Ἰρλανδοί· οἱ στρατιῶται τοῦ δουκὸς Ρολλὸν ἐγένοντο ἥπιοι ὅσον καὶ οἱ Σικελοὶ, οἱ δὲ Τάρταροι Μανδσοῦ μετεμορφώθησαν εἰς Κινέζους.

Τοῦτ' αὐτὸ συμβαίνει ὡς ἔγγιστα καὶ ὅταν διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου διαφθείρωνται οἱ πρῶτοι λαοί. Ὁ Κύριος προστάττει τοὺς Ἰσραηλίτας νὰ σφάξωσιν ἀνηλεῶς τοὺς Ἐτταίους, καὶ Ἀμοραίους, καὶ Χαναναίους, καὶ Φαρισαίους, καὶ Ἰωβουσαίους. Καὶ ὑπήκουσαν μὲν οἱ Ἰσραηλίται· ἐπειδὴ ὅμως τὰ ἔθιμα καὶ αἱ ιδέαι τῶν ἐξολοθρευθέντων ἔθνικων ἦσαν ἐρριζωμένα εἰς τὸν τόπον, πολλαὶ γενεαὶ τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ ὑπέπεσαν εἰς τὴν ἁμαρτίαν ἐνστερνισθεῖσά τοὺς ψευδεῖς τῶν φονευθέντων θεοῦς. Ὁ Δάγων, ὁ Μολόχ, ὁ Ἀσταρῶθ ἀφήρπασαν πολλὰς ψυχὰς ἀπὸ τοῦ Ἰεωβά, καὶ αἱ τέχναι τῆς Τύρου καὶ Σιδῶνος κατεξουσίασαν ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ἡ μάχαιρα τοῦ Ἰαβίνου δὲν κατώρθωσε ν' ἀποδιώξῃ μακρὰν τῆς χώρας.

Εἰς τὰ ἐν τῇ Ἱερᾷ Γραφῇ ταῦτα παραδείγματα παρηκολούθησαν καὶ οἱ ἐν Ἀμερικῇ. Οἱ πρῶτοι ἄποικοι ἀπέδιωξαν τοὺς Ἐρυθροδέρμους, ὅσους ἀπῆντων εἰς τὰ παράλια τοῦ Ἀτλαντικοῦ· οὗτοι δὲ καὶ τοὶ ἐξολοθρευόμενοι, καὶ τοὶ καταδιωκόμενοι διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου ἀπὸ τῶν Ἀλεξανείων ὀρέων μέχρι Ὄου καὶ Μισισσήπη, καὶ ἀπωθηθέντες ἐπὶ τέλους εἰς τὰ Πετρώδη ὄρη, ἀφῆκαν ὅμως εἰς τε τὰ ἦθη, καὶ τὴν ἐπιστήμην, καὶ τὴν πολιτικὴν τοῦ νέου λαοῦ ζωηρότατα ἔχνη τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν, ἃ τινὰ ἀνευρίσκομεν εἰς τοὺς πολυγάμους Μορμόνας καὶ εἰς τοὺς πνευματιστὰς τῆς Βόστον. Οἱ λαοὶ, καθὼς καὶ οἱ ἄνθρωποι συσσωματοῦνται πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀπορροφῶσι. Καθὼς τὰ βρώματα ἃ τινὰ τρώγομεν καθιστῶσιν ἡμᾶς ὅ,τι εἴμεθα, οὕτω καὶ οἱ λευκοὶ συσσωματοῦμενοι πρὸς τὴν Ἰνδικὴν φυλὴν ὑποκύπτουσιν εἰς ἀντίδρασιν, τῆς ὁποίας ἡ δύναμις εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς ἀντιστάσεως τοῦ καταπατηθέντος στοιχείου. Τῶν Ἐρυθροδέρμων ἡ φυλὴ εἶναι τραχεῖα καὶ δυσώλεθρος· αἱ δὲ φυλαὶ, αἱ προστριβεῖσαι εἰς τὸν ἀγγλοσαξωνισμόν καὶ ἐπιζήσασαι, προσέλαβον ἐκ τούτου νέαν δύναμιν, ἱκανὴν νὰ ἐπενεργήσῃ

σήμερον καὶ ἐπ' αὐτοὺς τοὺς λευκοὺς. Ναὶ μὲν ὁ Ἀγγλοσάξων ἔχει μεγίστην δραστηριότητα· ἀλλὰ καὶ ὁ Δακότας καὶ ὁ Cheyenne σύγκεινται ἐξ ὕλης τόσον σκληρᾶς, ὥστε καὶ οἱ ὀξύτεροι ὀδόντες δυσκολεύονται νὰ διαπεράσωσιν αὐτήν. Ὁ Ραβελκί θὰ ἔλεγεν ὅτι οἱ Ἐρυθρόδερμοι καταβροχθίζονται μὲν, ὅτι ὅμως ἡ ἀναγκαία χώνευσις δὲν γίνεται, καὶ ὅτι τὸ ἐπίπονον ταύτης δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ἐκ τινῶν συμπτωμάτων· τὰ ἰνδικὰ νεῦρα εἶναι σκληρὰ καὶ τὴν σκληρότητα αὐτῶν αἰσθάνεται ὁ Ἀγγλοσάξων.

Καὶ δὲν εἶναι τολμηρὸν νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι ἡ ἐπενέργεια τῶν λευκῶν ἐπὶ τῶν ἐρυθρῶν ἐγένετο δραστηριωτέρα τῆς ἐπιρροῆς τούτων ἐπ' ἐκείνους; Ἐπισκέφθητι τὰ πρὸς δυσμὰς λιθάδια, ὅπου αἱ δύο φυλαὶ συνεχωνεύθησαν σήμερον, καὶ θέλετε ἴδει ὅτι ἡ μία ἐδανείσθη τὰ ἐλαττώματα τῆς ἄλλης. Ὁ μὲν Ἰνδὸς ὑπερέβη καὶ τὸν ὠχροπρόσωπον ἀδελφόν του κατὰ τὴν ἀκολασίαν, ὁ δὲ λευκὸς ἐγένετο ἴσος κατὰ τὴν πονηρίαν καὶ τὸ θηριώδες τῆς ψυχῆς πρὸς τὸν ἄγριον ἀδελφόν του. Ὁ μὲν πρῶτος ἐδιδάχθη παρὰ τοῦ δευτέρου τὴν μέθην, οὗτος δὲ τὴν συμβίωσιν μετὰ πολλῶν γυναικῶν. Πάντες σχεδὸν οἱ μετὰ τῶν Ἰνδῶν συζήσαντες κυνηγοὶ καὶ βουκόλοι ἠσπάσθησαν τὴν πολυγαμίαν. Ὁ Ζέμ Βάκερ ἐν Κληαρκρήκ ἔχει δύο γυναῖκας, ὁ Μάτζερ ἐν Πλάτα τῆς μεσημβρίας τρεῖς, ὁ Βέντ ἐν Σμόκυ-Ἰλλ, ἔξ. Ἰνδὸς τις ἀρχηγὸς ἔλεγε πρὸς τὸν συνταγματάρχην Μάρρεϋ· « Πρώτην φροντίδα Γιαγκῆς πάρη πολλὰς γυναῖκες.» Ἐάν ἡ Μικρὰ Ἄρκτος μεθ' ὡς λευκὸς καὶ κοπνίζη ἀντλεῶς τὴν γυναῖκά του, ὁ Ἰωάννης Σμίθ ἀποσκυθίζει ὡς Ἰνδὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τὸ καυχᾶται. Ὁ Ἰάκωβος Δούγκερ ἐκ τῆς Κεντρικῆς πόλεως ἀπεσκύθισε πέντε Σινὸν ἐπὶ προυσίᾳ φίλου του. Καὶ ποτε ἦλθεν εἰς Δέμβερ κρεμάμενον ἔχων εἰς τὸ ἐπίππειόν του μηρὸν Ἰνδοῦ, καὶ κομπάζων ὅτι δύο ἡμέρας ἄλλο τι δὲν ἔφαγεν εἰμὴ ἐξ αὐτοῦ. Καὶ οὐδεὶς μὲν ἐπίστευσεν ὅ,τι ἔλεγεν, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀηδῆς τοιοῦτου εἶδους κομπορρημοσύνη; Ἄλλος τις πάλιν ἐκχυθήθη ὡς Ἰνδὸς δημοσίᾳ ὅτι ἔψησε καὶ ἔφαγεν ἀνθρώπινον κρέας. Ἀναντιρρήτον δὲ ὅτι τὰ ἰνδικὰ κακουργήματα τὰ ἐξεσχόλισεν ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου ὁ λευκός. Μίαν τῶν ἡμερῶν ἐθελοντῆς τις ἐρχόμενος ἐκ Σάνδ Κρήκ ἐπεδείκνυεν εἰς τὴν βάρδον του τὴν καρδίαν Ἰνδῆς γυναικὸς, τὴν ὁποίαν ἀφοῦ ἐφόνευσεν ἐξέσχισεν ὅπως ἀποσπάσῃ τὴν καρδίαν τῆς. Καὶ οὐ μόνον οὐδεὶς κατέκρινεν αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ ἀνευφημίαι ὑπὲρ τῆς ἀποτροπαίου ταύτης πράξεως ἠκούσθησαν καθ' ὁδόν. Ἐν γένει ὅμως οἱ λευκοὶ τῆς Δέμβερ ἀπεδοκίμασαν τὴν θηριωδίαν τοῦ ἀνθρώπου τούτου καὶ δὲν τὸν ἐτιμώρησαν μὲν, ἀλλ' εἰ σαρκασμοὶ καὶ αἱ εἰρωνεῖαι τὸν ἠνάγκασαν νὰ φύγῃ ἐκ τῆς πόλεως. Ἐάν τὸ πρωτότυπον τοῦτο

κακουργήμα συνέβαινε μεταξὺ τῶν Ἐρυθροδέρμων, ὁ κακουργήσας ἤθιλε καταταχθῆ μεταξὺ τῶν πρωτίστων ἀρχηγῶν· μεταξὺ ὁμοῦ τῶν λευκῶν ὁ θρίαμβος ὑπῆρξε μέτριος.

Ὁμολογῶ ὅτι πρᾶξις γενομένη σχεδὸν ἐνώπιόν μου ὑπὸ τῶν λευκοπροσώπων, ἐκίνησε τὴν ἀγανάκτησίν μου ἔτι πλέον καὶ τῆς τελευταίας ταύτης θηριωδίας.

Ἡ κυβέρνησις εἶχε στείλει εἰς τὰ παράλια ταῦτα ἀπόσπασμα στρατιωτικόν, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ὀδηγὸς αὐτοῦ ἔδειξε τὸν τάφον Ἰνδοῦ τινος ἀρχηγοῦ. Ἐν ἀκρεῖ οἱ στρατιῶται ἀνέσκαψαν αὐτὸν, διस्कόρπισαν διὰ λακτισμάτων τὰ ὄστα τοῦ νεκροῦ, ἤρπασαν τὸ τόξον, τὰ βέλη, τὸ ὀστεῖνον κοχλιάριον, τὸ ὁποῖον εἰς τῶν ἀξιωματικῶν τῶν Ὀμασπόνδων Ἐπαρχιῶν μοὶ ἐδώρησεν εἰς ἐνθύμησιν, τοὺς μαργαρίτας, τὰ διάφορα κοσμήματα καὶ τὰ τεμάχια βουβαλείου δέρματος, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου εἶχον ἐνταφιάσει τὸν πολεμιστήν.

Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν ἐλαττωμάτων ὁ Γιαγκῆς ἐκληρονόμησε καὶ τινὰς ἀρετὰς τῶν Ἰνδῶν, τὴν φιλοξενίαν παραδείγματος χάριν, τὸ πρὸς τὸν δοθέντα λόγον βαθὺ σέβας, καὶ τὴν μεγίστην καταφρόνησιν τῶν βασάνων καὶ τοῦ θανάτου.

Οἱ Ἐρυθρόδερμοι ἐδίδαξαν τὸν κόσμον νὰ κεννίζη τὸ ἰνδικὸν φυτόν· ἀλλ' εἰς ἀμοιβὴν ἔλαβον παρὰ τῶν πεπολιτισμένων μίαν κἂν εὐεργεσίαν ἀξίαν συγκρίσεως πρὸς τὸ δῶρον τοῦτο τοῦ ἀγρίου; Δὲν λέγω ὑπερβολὴν ῥητορικὴν βεβαιῶν ὅτι εἰς τὴν ὑπὸ λευκῶν κατοικουμένην Ἀμερικὴν ἡ ἐπιρροὴ τῶν ἐρυθρῶν ἐπὶ τε τοὺς θεσμοὺς καὶ τὰ ἔργα τῆς διανοίας ὑπῆρξε ζωηροτάτη.

Ἡ ὁμοσπονδία τῶν Πέντε Ἐθνῶν ὑπῆρξε τὸ πρωτότυπον τῶν λευκῶν κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς ὁμοσπονδίας τῶν Δεκατριῶν Ἀποικιῶν. Ἡ παρατήρησις δὲ αὕτη ἐφχρμόζεται οὐ μόνον εἰς τὴν θεμελιώδη ἀρχὴν τῆς ἐνώσεως αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς πλέον περὶ δόξους λεπτομερείας τῆς. Οἱ Ἰροκουεῖς εἶχον ἐπινοήσει τὴν θεωρίαν τοῦ δικαιώματος τῶν Πολιτειῶν, τὴν ὁποίαν ἐδανείσθησαν παρ' αὐτῶν οἱ ἄποικοι. Ἡ ἀόριστος δὲ αὕτη καὶ ἐπικίνδυνος θεωρία, χορηγοῦσα τὸ δικαίωμα τοῦ ἐνεργεῖν κατὰ μόναν, καὶ ἐν ἀνάγκῃ τὸ τοῦ ἀποσύρεσθαι ἀπὸ τῆς Ὁμοσπονδίας, ἐμελλε νὰ διεγείρῃ μυρίας ἐριδας καὶ ν' ἀπολήξῃ εἰς ἐμφύλιον πόλεμον.

Αὐτοὶ οὗτοι οἱ Ἰροκουεῖς εἶχον παραδεχθῆ καὶ ἑτέραν θεωρίαν, δι' ἧς ἐξετείνετο ἡ δύναμις καὶ ἡ χώρα μιᾶς πολιτείας, οὐχὶ πλατυνομένων τῶν ὀρίων τῶν πολιτειῶν αἱ τινες εἶχον ἤδη συνενωθῆ, ἀλλὰ γινομένων δεκτῶν νέων φυλῶν καὶ ἔθνων. Ταύτην τὴν ἀρχὴν τῆς πολιτικῆς αὐξήσεως παρεδέχθησαν καὶ οἱ λευκοὶ. Ἐνεκα δὲ τῶν δύο τούτων ἀρχῶν, τὰ Πέντε Ἐθνη ἐγένοντο Ὀκτὼ Ἐθνη, καὶ αἱ Δεκατρεῖς

Ἀποικίαι, ἐπόμεναι εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν καὶ συμπληροῦσαι τὸ ἔργον, ἀνεπτύχθησαν εἰς τρόπον ὧς τε συνεκρότησαν ἓνα σύνδεσμον τεσσαράκοντα ἑξ πολιτειῶν ἢ χωρῶν.

Κατὰ τὴν συνέντευξιν τοῦ 1778 ἔτους, ὅτε οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς Πενσυλβανίας, τῆς Μαρυλάνδης καὶ τῆς Βιργινίας ὑπῆγον νὰ συμβουλευθῶσι τοὺς ἐν Λαγκαστρία Ἰροκαῖς, ὁ μέγας αὐτῶν ἀρχηγὸς Κασσανατέγος ἀπέτεινεν αὐτοῖς τὸν λόγον διὰ φράσεων ὧς ἐδύνατο νὰ μεταχειρισθῆ Ἕλληνα ῥήτωρ τῆς Ἀχαϊκῆς συμμαχίας.

«Οἱ συνετοὶ ἡμῶν πατέρες, εἶπε, συνέστησαν τὴν ἵνωσιν καὶ τὴν φιλίαν μεταξὺ τῶν πέντε ἔθνων, ἡ ἵνωσις δὲ αὐτὴ κατέστησεν ἡμᾶς ἰσχυροτάτους· ἔωκεν ἡμῖν καὶ μεγίστην δύναμιν καὶ μεγίστην βασιτεία ἀπέναντι τῶν γειτόνων ἔθνων. Ἐάν καὶ ὑεῖς ἀκολουθήσετε εἰς τὴν αὐτὴν μέθοδον, θὰ ἴδατε διακόπως αὐξανομένους τοὺς πόρους καὶ τὴν δύκμιν ὑμῶν. Συμβουλεύω λοιπὸν ὑμᾶς νὰ μὴ ὑψώτε ποτε χεῖρα, ὅ,τι καὶ ἂν συμβῆ, ὁ εἰς κατὰ τοῦ ἄλλου.»

Ἐπίσημοι δὲ ἐκθέσεις ὑποβλήθησαν εἰς τὴν Συνέλευσιν ὑπὸ τοῦ Ἰνδικοῦ γραφείου καταδεικνύουσιν ὅτι ὁ σύνδεσμος τῶν Ἰροκῶν ὑπῆρξεν ἡ ἀληθὴς πολιτικὴ ἀφετηρία τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν.

Οἱ τῶν Πέντε Ἐθνῶν εἶχον περὶ τῆς πολιτικῆς καὶ προσωπικῆς ἐλευθερίας ἰδέας πολλὰ ὑψηλάς. Ἐκαστος ἦτο ἴσος πρὸς τὸν ἕτερον. Ὁ Ἰροκεὺς, καὶ ἂν ἀνῆκεν εἰς προνομιοῦχον οἰκογένειαν, δὲν ἐξετέλει δημόσια ἔργα εἰμὴ δυνάμει ἐκλογῆς. Οὐδεμίαν διαδοχικὴν τάξιν ἀνεγνώριζον, καὶ ἄλλους τίτλους δὲν ἀπένεμον εἰμὴ τοὺς χρησιμεύοντας εἰς διάκρισιν ἰπαγγελίας τινός, οἷον· πολεμιστῆς, σύμβουλος, λάντις. Ἐδόξαζον ὅτι οἱ Ἰροκαῖς, καθὼς καὶ οἱ σύμμαχοι αὐτῶν ἐγενῶντο ἐλεύθεροι καὶ ἴσοι, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο οὐδεὶς καταδικάζετο εἰς δουλείαν. Καὶ τῶνδ' ἀντέστησαν εἰς τὴν δουλείαν μὲ ὅλας τῶν τὰς δυνάμεις. Οἱ αἰχμάλωτοι, ὅσους συνελάμβανον ἐν καιρῷ πολέμου, ἢ ἐφρονέοντο ἢ πολιτογραφούμενοι ἐγίνοντο δεκτοὶ ὑπὸ τῆς φυλῆς. Τοσοῦτῳ μάλιστα θερμὸν ἦτο τὸ αἶσθημα τῆς ἐλευθερίας παρὰ τοῖς συγκροτοῦσι τὴν Ὁμοσπονδίαν τῶν Πέντε Ἐθνῶν, ὥστε οὐδὲ εἰς δούλος εὕρισκετο εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ὅπου ἐθῆρουν οἱ Ἐρυθροδέρμοι καὶ ἐπωλοῦντο καὶ ἠγοράζοντο μαῦροι εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ Βόστον, τῆς Φιλαδελφίας καὶ τοῦ Νεοεθωράκου. Εἶχον ἀνακηρύξει τὴν γῆν ἐλευθέραν ὡς ἐλεύθεροι ἦσαν καὶ αὐτοὶ καὶ μόνον μετὰ καιρὸν ἔμαθον παρὰ τῶν λευκῶν αἰ κατώτεραι φυλαὶ νὰ κλέπτωσι καὶ ν' ἀγοράζωσι τοὺς μαῦρους, τοὺς ὁποίους μετεχειρίζοντο ὡς κύναις ἢ ἡμιόνους.

Μεταξὺ τῶν Ἰνδικῶν φυλῶν, κατὰ τὰς ἀγρίας ἐ-

παρχίας τῆς δύσεως, σπανιώτερον δὲ μεταξὺ τῶν Δελαουαρῶν καὶ Μοϊκανῶν καὶ Σενέκων, αἱ γυναῖκες καὶ κατ' οἶκον, ὅπου προκάθηνται τῶν ἄλλων, καὶ δημοσίᾳ, καὶ κατὰ τὸν πολιτικὸν βίον ἀπολαύουσιν ἰδιαίτερου ἀξιώματος· ἀπολαύουσι δὲ καὶ τοῦ δικιωματος τοῦ συνέρχεσθαι καὶ συζητεῖν περὶ πολέμου καὶ εἰρήνης.

Οἱ γενναῖοι κάτοικοι τῶν πλέον πεπολιτισμένων φυλῶν χαίρουσιν ὁμολογοῦντες εἰς τὰς συζύγους αὐτῶν σέβας, ἀνώτερον καὶ τῆς ἡμετέρας πρὸς τὰς γυναικῆς φιλοφροσύνης, τὸ ὁποῖον δι' ἔλλειψιν προσφυσστέρου ἐπιθέτου ὀνομάζομεν ἰπποτικόν. Διὰ τοῦ εὐγενοῦς δὲ τούτου αἰσθήματος ἐρμηνεύουσι τὴν εὐμένειαν αὐτῶν ὡς ἰσχυροτέρων πρὸς τὸ ἀσθενέστερον φύλον· ὁ πολεμιστῆς ἐξημεροῦται κλίνων πρὸς τὴν οἰκοδέσποιαν. Αἱ πεπολιτισμέναι κοινωνίαι αἰ τινες προστατεύουσι τὰ δικιωματα ἐκάστου καὶ ὑποβάλλουσι τὰς προσωπικὰς ἐρέξεις εἰς τὸν γραπτὸν νόμον, δὲν ἔχουσι ἀνάγκην τῆς ἰπποτικῆς ταύτης ἀρετῆς, ἢ τις παρὰ τοῖς ἀγρίοις καὶ τοῖς ἡμιαγρίοις, παρὰ τῷ Ἰνδῷ Σενέκα καὶ τῷ Ἀραβι Ἀνέζη, περιλαμπρύνεται ὑπὸ κάλλους τοσοῦτῳ ποιητικοῦ.

Τίς δύναται ν' ἀρνηθῆ ὅτι αἱ περὶ μαγείας, πολυγαμίας, πολυθείας, μετναστεύσεως τῶν ψυχῶν, παρουσίας τῶν πνευμάτων καὶ μετὰ θάνατον ἀμοιβῶν ἰδέαι τῶν Ἰνδῶν, δὲν ἐνετυπώθησαν βαθέως εἰς τὸν χαρακτήρα τῶν Ἀμερικανῶν, καὶ δὲν ἐπενεργούσι σήμερον, καλῶς ἢ κακῶς, ἐπὶ τὰς θρησκευτικὰς αὐτῶν δοξασίας; Τὸ σύστημα τῆς εἰς φυλὰς διαιρέσεως, τὸ ὁποῖον παρεδέχθησαν οἱ νέοι κάτοικοι τῆς Ἀμερικῆς, εἶναι ἀσιατικόν, εὕρισκόμενον εἰς Μηδίαν, τὰς Ἰνδίας, τὴν Ἀραβίαν, τὴν Σκυθίαν, καὶ εἰς πάντα τὰ νομαδικὰ καὶ ποιμενικὰ ἔθνη. Μόλις λαός τις ἐτοιμάζεται νὰ μεταβῆ ἀπὸ τοῦ ἀγρίου βίου εἰς τὸν πεπολιτισμένον, καὶ διαιρεῖται εἰς φυλὰς κατὰ τὸν τόπον τῆς οἰκογενείας ἢ τῆς φατρίας. Εἰς Σπάρτην ἦσαν τρεῖς πρῶται φυλαί, εἰς Ἀθήνας τέσσαρες, εἰς Παλαιστίνην δώδεκα καὶ εἰς Ῥώμην τρεῖς· εἰς ἕκαστον δὲ τῶν τόπων τούτων μία τῶν φυλῶν ἠξίου ὑπεροχὴν ἐπὶ τῶν λοιπῶν, οἱ Ἕλληες ἐν Σπάρτη, οἱ Εὐπατριῖδι ἐν Ἀθήναις, ὁ οἶκος τοῦ Ἰούδα ἐν Ἰουδαίᾳ καὶ ὁ Ῥαμνήσης ἐν Ῥώμῃ. Μεταξὺ ὁμοῦ τῶν πολυκρίθμων φυλῶν τῶν Ἐρυθροδέρμων, οὐδεμίᾳ ἀποβλέπει εἰς ὑπεροχὴν· ὁ Cheyenne θεωρεῖ ἑαυτὸν ἴσον τῷ Σιού, καὶ ὁ Μοϊκανὸς ἴσον τῷ Σενέκα· ἕκαστον ἔθνος συγκροτεῖ ἴδιον σῶμα, καὶ ὅλη ἡ πολιτικὴ αὐτῶν συνίσταται εἰς τὴν τήρησιν τῆς ἀνεξαρτησίας ἐκάστης φυλῆς.

Ἴδου ἡ πηγὴ τοῦ δικιωματος τῶν Πολιτειῶν, τὸ ὁποῖον ἐξεζητήθη ἐσχάτως μετὰ τοσοῦτου ζήλου καὶ τοσαύτης σφοδρότητος. (Ἀκολουθεῖ.)